UNITATE ÎN ÎNCHINARE

Studiul 11 pentru 15 decembrie 2018

„El zicea cu glas tare: «Temeţi-vă de Dumnezeu şi daţi-I slavă, căci a venit ceasul judecăţii Lui; şi închinaţi-vă Celui ce a făcut cerul şi pământul, marea şi izvoarele apelor!»”
(Apocalipsa 14:7)

Dumnezeu primeşte închinarea fiinţelor cereşti şi doreşte să primească închinare şi din partea noastră, pe Pământ.

A-L lăuda pe Dumnezeu înseamnă a-l recunoaşte măiestria; a înţelege că El este Creatorul şi noi creaturile; a recunoaşte propria noastră nevrednicie, neputinţă şi dependenţă absolută de El. Această recunoaştere implică şi acceptarea lui Dumnezeu ca Domn peste viaţa noastră.

- Chemarea la închinare:
  - Închinarea în cer.
  - Închinarea pe Pământ.
  - Falsa închinare.
- Uniţi în închinare:
  - Studiul scripturilor.
  - Comuniune şi rugăciune.

ÎNCHINAREA ÎN CER

„Vrednic eşti, Doamne şi Dumnezeul nostru, să primeşti slava, cinstea şi puterea, căci Tu ai făcut toate lucrurile şi prin voia Ta stau în fiinţă şi au fost făcute!”
(Apocalipsa 4:11)

Închinarea la Dumnezeu înseamnă a-I oferi slava şi onoarea care i se cuvin.

Închinarea cerească este un act de recunoştință față de tot ce a făcut Dumnezeu: „căci Tu ai făcut toate lucrurile[…] ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod şi de orice neam.” (Ap. 4:11; 5:9).

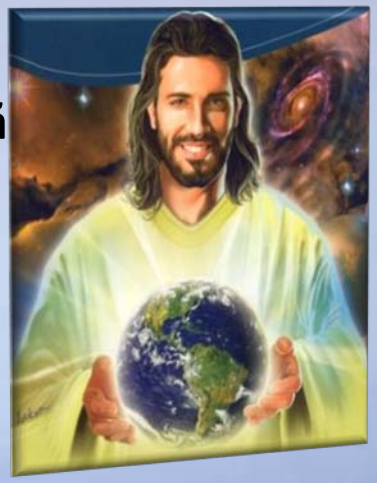

Jertfa lui Isus este centrul închinării. Ființele cereşti îl laudă pe Dumnezeu pentru că ne-a răscumpărat. Cu atât mai mult noi ar trebui să ne închinăm şi să Îi aducem slavă pentru răscumpărarea Sa.

Ne închinăm lui Dumnezeu când îi aducem slavă, cinste, dragoste şi ascultare, deoarece El este vrednic să le primească.

ÎNCHINAREA PE PĂMÂNT

„El zicea cu glas tare: „Temeţi-vă de Dumnezeu şi daţi-I slavă, căci a venit ceasul judecăţii Lui, şi închinaţi-vă Celui ce a făcut cerul şi pământul, marea şi izvoarele apelor!”” (Apocalipsa 14:7)

Ultimul mesaj al lui Dumnezeu pentru umanitate se compune din două părți:

- **În cei care nu doresc să accepte Evanghelia păcii, acest mesaj va produce teamă.**
- **În cei care îl acceptă va produce admirație şi respect. Avem „deplină încredere în ziua judecății” (1 Ioan 4:17).**

Temeți-vă de Dumnezeu pentru că judecă lumea.

- **O aluzie clară la păzirea poruncii a patra (Exod 20:8-11).**
- **Criza finală se va centra pe închinare: închinarea la Dumenzeu sau la balaur.**

Închinarea la Creator.

FALSA ÎNCHINARE

„Şi au început să se închine balaurului, pentru că dăduse puterea lui fiarei. Şi au început să se închine fiarei, zicând: „Cine se poate asemăna cu fiara şi cine se poate lupta cu ea?”” (Apoc. 13:4)

De la rebeliunea sa, Satana a dorit să fie adorat ca şi Dumnezeu (Isaia 14:13).

A încercat ca Isus însuşi să Îl onoreze ca prinț al acestei lumi (Matei 4:8-9).

În timpul sfârşitului, va face o mare încercare de a primi închinarea prin intermediul fiarei şi imaginii ei sub ameninţarea cu moartea (Apocalipsa 13:14-15).

FALSA ÎNCHINARE

„Şi au început să se închine balaurului, pentru că dăduse puterea lui fiarei. Şi au început să se închine fiarei, zicând: „Cine se poate asemăna cu fiara şi cine se poate lupta cu ea?”” (Apocalipsa 13:4)

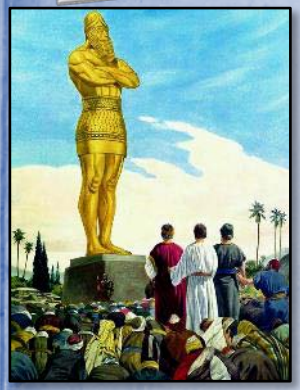

Putem compara experiența pe care au trăit-o cei trei prieteni ai lui Daniel cu falsa închinare care va avea loc la sfârşitul vremii.

ÎNCHINAREA ADEVĂRATĂ (DANIEL 3)	ÎNCHINAREA FALSĂ (APOCALIPSA 13-14)
„nu vom sluji dumnezeilor tăi şi nici nu ne vom închina chipului de aur pe care l-ai înălțat!”	„Se închinau fiarei şi icoanei ei ”
„Oamenii aceştia au fost legați şi aruncați în mijlocul cuptorului aprins”	„va fi chinuit în foc şi în pucioasă ”
„Dumnezeu … i-a izbăvit pe slujitorii Săi. Ei s-au încrezut în El”	„Şi nici ziua, nici noaptea n-au odihnă cei ce se închină fiarei şi icoanei ei”

STUDIUL SCRIPTURILOR

„Aceştia aveau un caracter mai ales decât cei din Tesalonic. Au primit Cuvântul cu mare entuziasm şi cercetau Scripturile în fiecare zi, ca să vadă dacă lucrurile stăteau astfel."

(Fapte 17:11 NTR)

Cu toate că ne putem închina la Dumnezeu în particular, închinarea este în fond un act realizat în comunitate.

La fel ca şi îngerii, ne unim vocile în cântece de laudă. Dar Îl lăudăm pe Dumnezeu şi atunci când studiem Cuvântul împreună.

Biblia ne învață ce a făcut Dumnezeu pentru noi, ne transmite instrucțiuni pentru a ne ghida viața şi ne dă speranță în cea de-a Doua Venire a lui Isus.

Cu cât studiem mai mult, cu atât avem mai multe motive să Îl lăudăm împreună pe Creatorul şi Răscumpărătorul nostru.

COMUNIUNEA ŞI RUGĂCIUNEA

„Ei stăruiau în învăţătura apostolilor, în părtăşie, în frângerea pâinii şi în rugăciuni.” (Fapte 2:42)

Uniți în aceeaşi doctrină, biserica trebuie să dedice timp să fraternizeze, încurajați unii de alții, amintindu-ne învățăturile lui Isus. În acest fel, întărim unitatea noastră în Hristos.

Alt aspect pe care nu trebuie să îl uităm în rugăciune este comuniunea. De ce ar trebui să ne rugăm împreună?

- Pentru a-L lăuda pe Dumnezeu (Fapte 4:24).
- Pentru a primi putere (Fapte 4:30).
- Pentru rezolvarea problemelor (Fapte 12:12).
- Pentru binele altora (1 Tim. 2:1).
- Pentru predicarea Evangheliei (Efeseni 6:19).

„Biserica lui Dumnezeu pe **pământ** este una cu biserica lui Dumnezeu din cer. **Credincioşii** de pe **pământ şi fiinţele cereşti**, care nu au **căzut niciodată** constituie o **singură biserică**. Orice **fiinţă cerească** este **interesată** de **adunările sfinţilor** spre slava lui Dumnezeu. În curtea **interioară** a cerului, **ascultă mărturia** pe care o aduc martorii lui Hristos în curtea **exterioară** de pe **pământ**. Laudele **închinătorilor** din **această** lume **îşi găsesc** împlinit ecoul în cer, iar bucuria **şi** veselia **percutează** în toate **încăperile cereşti** deoarece Hristos nu a murit în van pentru fiii **căzuţi** ai lui Adam”

E.G.W. (Mărturii pentru biserică, vol. 6, pag. 366)